

Mødet den 11. Juni 1908.

1. (J. Nr. 81—1908). Skrivelse fra Indenrigsministeriet med Meddelelse om, at **Taksten for alderssunderstøttedes Ophold paa »de gamles Hjem's«** Plejeafdeling for Tiden fra 1. April 1908 til 31. Marts 1913 fastsættes til 1 Kr. 60 Øre pr. Dag og paa Sygeafdelingen ligeledes til 1 Kr. 60 Øre pr. Dag for Personer, der fra Plejeafdelingen indlægges paa Sygeafdelingen, men til 2 Kr. pr. Dag for Personer, der fra Aarhus By eller Omegn indlægges paa Sygeafdelingen.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 155—1908). Indbydelse til det **3. danske hygiejniske Møde** i Helsingør.

Formanden mindede om, at Byraadet ved det 2. hygiejniske Møde i 1906 havde overladt det til Sundhedskommissionen at repræsentere Byraadet ved 4 Medlemmer deraf mindst eet Byraadsmedlem.

Samuel sen oplyste, at den samlede Sundhedskommission ønskede at deltage i Mødet, og at den havde 500 Kr. disponible til Rejseudgifter. Blandt de Spørgsmaal, der skulde behandles paa Mødet, havde særlig Spørgsmaalet om Røg i Byerne stor Interesse.

Formanden havde intet imod at lade hele Sundhedskommissionen rejse.

J a k o b J e n s e n ønskede at henstille til Sundhedskommissionen ved Mødet at faa Spørgsmaalet om Forbud mod Kælderboliger behandlet.

S a m u e l s e n meddelte, at Kælderboliger ogsaa var tilladt efter den Bygningsvedtægt, der var under Udarbejdelse.

Det vedtoges at anmode Sundhedskommissionen in pleno om at repræsentere Byraadet.

3. (J. Nr. 100—1908). Indstilling fra Udvalget for Opførelsen af **Christian den Niendes Børnehjem** angaaende Valg af Bestyrelse for Hjemmet.

F o r m a n d e n meddelte, at Indstillingen, som havde foreligget i Mødet den 7. Maj, men var blevet udsat, gik ud paa, at Bestyrelsen kom til at bestaa af 5 Medlemmer, hvoraf de 3 valgtes indenfor, de 2 udenfor Byraadets Medlemmer.

S i m o n s e n skulde henstille, at der forud for Valget af Bestyrelse blev udarbejdet en Vedtægt for Hjemmets Virksomhed. Denne Vedtægt skulde foruden at fastsætte Hjemmets Opgave i Hovedtrækkene tillige indeholde Bestemmelser angaaende Bestyrelsens Funktionstid og Tiden for dens Valg. Hvis Byraadet ikke ønskede et helt nyt Udvalg til at fremkomme med Forslag til Vedtægten, vilde han foreslaa, at det hidtidige Udvalg udarbejdede Forslaget. Det gamle Udvalg havde langt bedre Betingelser for at udarbejde Vedtægten end helt nye Folk.

N ø r g a a r d oplyste, at Udvalget ansaa det for heldigst, at den ny Bestyrelse kom med til at organisere Hjemmet. Hvis man vedtog det af ham ved sidste Behandling stillede Forslag, vilde Bestyrelsen for øvrigt aldeles ikke komme til at bestaa af helt nye Folk, og der var intet i Vejen for, at Bestyrelsen og Byggeudvalget kunde samarbejde. Han maatte vedblivende anse det for rigtigst, at

den endelige Bestyrelse blev valgt nu, og skulde derfor atter foreslaa, at Bestyrelsen kom til at bestaa af Borgmesteren som Formand, Formanden for Fattigudvalget Hr. Magnus Nielsen, Medlem af Værgeraadet Hr. Jul. Andersen, Grosserer Værum som Repræsentant for Bidragyderne og endelig Fru Sabroe.

Formanden maatte ligeledes anse det for heldigst, at Bestyrelsen snarest blev valgt, særlig af Hensyn til Forstandervalget. Han vilde foreslaa, at Bestyrelsen blev valgt paa 4 Aar.

Jakob Jensen henstillede, at der foreløbig kun blev taget Bestemmelse om Bestyrelsens Størrelse, og at Udvalget fremkom med Forslag til en Vedtægt.

Simonsen gjorde gældende, at der, selv om Byraadet vedtog hans Forslag, intet var i Vejen for, at den endelige Bestyrelse kom med til at vælge Forstander, og at den endelige Bestyrelse, om den end ikke helt kom til at bestaa af ny Mænd, dog ikke straks kunde sidde inde med en saadan Erfaring, at den kunde fremskaffe en Vedtægt, der kunde løse alle Krav. Det vilde tillige være upraktisk og uheldigt at vælge en Bestyrelse, før dens Funktionstid og Virkemaade var fastslaaet.

Formanden mente ikke, Forstandervalget kunde opsættes ret længe. Forhaabentlig fik man en Mand, der var hjemme i et Børnehjems Virkemaade, og som altsaa kunde samarbejde med Bestyrelsen angaaende Vedtægtens Affattelse.

Sabroe var nærmest stemt for, at Byraadet skulde bemyndige det hidtidige Udvalg til at fortsætte endnu et Aar. Naar Hjemmet saa havde gaaet et Aar, kunde der vælges ny Bestyrelse. Udvalget skulde saa komme med Forslag til et Reglement og derefter med Indstilling om Anta-

gelse af en Forstander. En saadan Ordning vilde falde godt i Traad med de forskellige Udtalelser.

Nørgaard vilde som Medlem af Udvalget protestere imod den af Hr. Sabroe foreslaaede Ordning. Udvalget vilde som den første Bestyrelse faa et ikke ringe Arbejde og følte sig næppe kaldet til at tage den store Opgave op at sætte Hjemmets Virksomhed i System. Han turde for sit Vedkommende i alt Fald ikke paatage sig dette Arbejde. Udvalget ansaa det tilmed for bedst, at de, der virkelig skulde lede Hjemmet, kom med fra Begyndelsen af; men derfor kunde Udvalget og den ny Bestyrelse godt hjælpes ad angaaende Indstilling om Vedtægten og Forstandervalget.

Jakob Jensen forekom det, at Udvalget godt kunde foretage Indstilling angaaende Valget af Bestyrer. Han kunde ikke gaa med til nu at vælge en Bestyrelse, der skulde fungere i 4 Aar. Da sidste Byraad gik af, blev der valgt Medlemmer til Amtsskoleraadet, og disse skulde saa sidde i flere Aar som en fast Stab, der var et Udtryk for Byraadets tidligere Majoritet. Næste Valg vilde sikkert bringe betydelig Forandring i Byraadets Sammensætning, saa derfor vilde det være absolut forkert nu at vælge Mænd til en Bestyrelse, der skulde virke i 4 Aar. Tillige vilde det være fuldstændig forkert at knytte Fattigvæsenet til Hjemmet; man maatte i Stedet for Fattigudvalgets Formand meget hellere vælge en Lærer, da Hjemmet fik mere at gøre med Skolen end med Fattigvæsenet. Dette skulde dog ikke være sagt, fordi han havde noget at udsætte paa Medlemmerne af Fattigudvalget, men fordi han fandt det mest formaals-tjenligt at vælge en Lærer, som den der havde med Opdragelse at gøre, ind i Bestyrelsen. Nu

kunde han derfor kun gaa med til at bestemme Bestyrelsens Størrelse.

S a b r o e fandt det heldigst, at Bestyrelsen kom til at bestaa af saa mange Medlemmer, at hvert for Kontrollens Skyld kunde have sin Uge som jourhavende. Iøvrigt delte hans Hr. Jakob Jensens Anskuelse og vilde i Tilslutning dertil tilraade, at begge Værgeraad blev repræsenteret i Bestyrelsen. Han skulde i saa Henseende pege paa de Herrer I. C. Petersen og Simonsen, der begge var i Værgeraadene og begge var dygtige Mænd, som var kendte med de Forhold, hvorunder der skulde arbejdes. Da de Børn, der i Tidens Løb skulde optages paa Hjemmet, væsentligst udgik fra den fattige Del af Befolkningen, vilde han finde det rigtigst, at den store Del af Bestyrelsen udgik fra den almindelige Vælgerklasses Repræsentanter.

M i k a e l J o h a n s e n var taknemlig, fordi Hr. Jakob Jensen havde lagt Kortene paa Bordet; men han syntes ikke, der burde blandes Politik ind i denne Sag, og vilde fastslaa, at skulde der tages politiske Hensyn, vilde det ikke gøre Sagen bedre. De frivillige Bidrag, der var givet med rund Haand, var dog hovedsagelig kommet fra de bedrestillede. Skønt han skulde indrømme, at han for Arbejdets Skyld hellere saa en lille end en stor Bestyrelse, skulde han dog ikke have noget imod at følge Hr. Sabroes Forslag om at udvide Bestyrelsen med de af Hr. Sabroe foreslaaede to Mænd.

N ø r g a a r d kunde godt gaa med til en Bestyrelse paa 7 Medlemmer, altsaa de af ham foreslaaede fem plus de Herrer Simonsen og I. C. Petersen. Funktionstiden burde være 4 Aar.

J a k o b J e n s e n hævdede, at der kun fore-

laa Indstilling om Bestyrelsens Størrelse og ikke om Valg af dens Medlemmer. Skulde der alligevel foretages Valg, maatte han i Henhold til Forretningsordenen paa fem Medlemmers Vegne forlange Sagen udsat.

Formanden saa intet til Hinder for, at man nu kun vedtog Bestyrelsens Størrelse og saa valgte Medlemmerne i næste Møde.

Jakob Jensen syntes, at 7 Bestyrelsesmedlemmer var for mange.

Nørgaard ansaa det for heldigst, at Vedtagelsen om Bestyrelsens Størrelse og Valget af Medlemmer fulgtes ad. Skulde det ene udsættes, burde det andet ogsaa udsættes.

Sabroe gjorde opmærksom paa, at hans Forslag gik ud paa at supplere Udvalget med de Herrer I. C. Petersen og Simonsen, og paa at det saaledes udvidede Udvalg skulde fungere som Bestyrelse et Aar.

Jakob Jensen var mest stemt for, at Bestyrelsens Størrelse blev bestemt før dens Funktionstid.

Nørgaard syntes, at begge Spørgsmaal hørte nøje sammen. Kunde man ikke nu blive enig om at afgøre dem begge, maatte han forlange Sagen udsat.

Sagen udsattes.

4. (J. Nr. 74—1908). Indstilling fra Slagtehusudvalget om forskellige Ændringer i **Bestemmelserne for det offentlige Slagtehus:**

»Da der nu er hengaaet saa lang Tid (ca. $\frac{3}{4}$ Aar), at man kan danne sig et nogenlunde nøjagtigt Skøn over Indtægterne og Udgifterne ved den nye Destruktionsanstalt, som efter Slagtehusudvalgets Initiativ er opført paa Marselisborg Mark, og da det kan skønnes, at denne

vil give et passende Overskud, skal man tillade sig at foreslaa det ærede Byraad, 1) at der fra 1. Juli d. A. at regne indføres indtil videre følgende Ordning med Hensyn til den kasserede Talg.

For Talg og Fedt, der kasseres af Hornkvæg og Svin, foreslaas det at tilstaa Ejeren en Erstatning for de Dyrs Vedkommende, der stemples med Ilden Klasses Stempel. Erstatningen retter sig efter den Pris, hvortil Slagtehuset sælger det ved Destruktionen fremkomne Fedt, dog skal den altid være mindst 10 Øre pr. Pund under nævnte Pris.

Dernæst 2) skal man under Hensyn til Slagternes Beklagelse over de trykkende Tider foreslaa, at der i det nugældende Fodringsreglement foretages en Ændring i Retning af den oprindelige Ordning, idet der for Drøvtyggernes Vedkommende foreslaas følgende Bestemmelse:

Ethvert Dyr, der er indsat i Slagtehusets Stalde, skal fodres, medmindre der er opgivet til Kvartermesteren, at det skal slagtes inden 24 Timer, og da vedblives med Fodringen, indtil det er anmeldt, at Dyret inden Forløbet af de nærmest efterfølgende 24 Timer skal slagtes. Dyrene maa i alle Tilfælde være mærkede paa en saadan Maade, at det med Lethed ses, hvem de tilhører, og er dette ikke sket, da skal der til enhver Tid betales Foderpenge efter de nugældende Regler, idet Dyrene da ville blive fodrede om Aftenen Kl. 10, uanset hvor lang eller hvor kort Tid de have henstaaet.

Af samme Grund skal man 3) ogsaa tillade sig at foreslaa en Lempelse i Slagteafgiften for Fedekalves Vedkommende, saaledes at der for

Kalve under 180 Pund kun betales 75 Øre i Afgift pr. Styk.

Disse Foranstaltninger foreslaas indførte indtil videre, saaledes at der foreløbig ikke foretages nogen Ændring i Reglementet for Slagtehusets Benyttelse.«

Filtenborg forelagde Indstillingen og oplyste, at den deri nævnte Erstatning for destrueret Talg og Fedt efter al Sandsynlighed ikke vilde forringe det for Slagtehuset budgetterede Overskud, og at Ændringen i Fodringsreglementet var i Overensstemmelse med Slagternes længe nærde Ønske og anbefaledes af Slagtehusets Inspektør, der var Formand for »Foreningen til Dyrenes Beskyttelse«.

Jul. Andersen vilde nødig stemme for en Ændring, der gik ud paa at lade Dyrene sulte i 24 Timer. Ofte kom Dyrene langvejsfra, havde gaaet flere Mil, ja maaske endog staaet længe i Solen, saa det vilde være urigtigt derefter at lade dem sulte i 24 Timer. Under alle Omstændigheder maatte det da forudsættes, at Dyrene fik det Vand, de kunde drikke, og at de ikke kom til at se paa, at andre Dyr blev fodrede.

Simonsen kunde slutte sig til Hr. Jul. Andersens Udtalelse og henstillede, at Slagtehuset bibeholdt de gamle Fodringsbestemmelser.

Filtenborg gjorde gældende, at Ændringen efter Inspektørens Anskuelse ikke kunde føre til Dyrplageri, at den var i Overensstemmelse med Slagternes Ønsker, og at en lignende Bestemmelse tidligere havde været anvendt. Desuden var det ikke altid, at Dyrene kom til at staa ufodrede i 24 Timer, og det var sikkert almindeligt at fodre Dyrene godt, inden de blev trukket til Marked.

Magnus Nielsen glædede sig over, at

Slagtehusudvalget nu indsaa det berettigede i Slagternes Fordring om Erstatning for den destruerede Talg, og syntes, at Udvalget forlængst skulde have gjort den nu foreslaaede Indrømmelse. Ændringen i Fodringsreglementet kunde han derimod ikke stemme for, særlig da det ikke var godt at vide, hvorledes dette Reglement blev overholdt. Dyrene kunde godt have staaet opstaldet eller kørt paa Jernbane i mange Timer, saa det vilde være Synd at give dem en yderlig Sultetid paa 24 Timer. Beboerne omkring Slagtehuset kunde ej heller være tjent med at høre paa de sultne Dyrs Brølen. 12 Timer maatte være det længste, Dyrene kunde komme til at staa ufodrede paa Slagtehuset.

Filtenborg skulde gøre Hr. Magnus Nielsen opmærksom paa, at Udvalget altid havde stillet Slagterne i Udsigt at faa Erstatning, naar Destruktionsanstalten kom til at give Overskud.

Sabroe troede ikke, Udvalget vilde være bekrøvet, om Forslaget angaaende Fodringsbestemmelserne blev forkastet. Indtil for ganske nylig havde han ogsaa været af den Anskuelse, at det vilde være urigtigt at lade Dyrene staa ufodrede i 24 Timer, men han havde nu efter en Samtale med Inspektøren faaet en noget anden Mening, idet Inspektøren havde oplyst, at Drøvtyggerne altid havde nogen Føde i Vommen og derfor ikke saa hurtigt fik Sultfølelse som Svin eller andre Dyr. At Kreaturerne brølede, stammede ofte fra, at de ikke fik det Vand, de kunde drikke.

Jakob Jensen kunde ikke se, at det, at Slagtehusinspektøren var Formand for Foreningen til Dyrenes Beskyttelse, borgede for, at Inspektøren havde bedre Indsigt i det omhandlede Spørgsmaal end andre. Naar Dyrene kom paa Slagtehuset, kunde de godt have sultet 24 til 36 Timer

i Forvejen, saa han maatte henstille, at den Del af Indstillingen, der angik Fodringsreglementet, blev forkastet.

J u l. A n d e r s e n forekom det, at Sagen ogsaa havde en moralsk Side, idet en Fodringsbestemmelse som den foreslaaede let kunde afstumpe Folks Følelse. Naar Vogterdrengene eller lignende saa, at Dyrene kom til at sulte 24 Timer paa Slagtehuset, kunde det nemt føre til, at de handlede i Overensstemmelse dermed, og Byraadet skulde dog nødtigt lave Bestemmelser, der kunde have den Virkning.

Indstillingen vedtoges med Undtagelse af Bestemmelsen om, at Slagtekvæg kan henstaa i 24 Timer uden Fodring.

5. (J. Nr. 129—1908). Andragende fra »Foreningen af Repræsentanter for Handel, Haandværk og Industri« om, at **Politivedtægtens § 2** andet Stykke Nr. 1, hvorefter Børn fra det 12. Aar til Udskrivningen af Skolen ikke maa beskæftiges med Handelsvirksomhed efter Kl. 8 Aften, faar følgende Tilføjelse: »undtagen paa Aftenen før Folkekirkens Søn- og Helligdage samt de sidste 8 Dage før Juledag og Søndagen før Nytaar, dog ikke ud over Kl. 10 Aften«, samt om, at den i samme Vedtægts § 4 omhandlede Lægeattest udstedes af en af Byraadet antaget Læge uden Udgift for Arbejdsgiveren.

F o r m a n d e n skulde, skønt Andragendets første Punkt for nylig var blevet behandlet, dog i Henhold til Andragendet forelægge Sagen paany. Det andet Punkt kunde maaske henvises til Budgetudvalget.

M ü l l e r havde ikke ændret sin Opfattelse af Andragendets første Punkt, fordi Andragerne havde taget de sidste 8 Dage før Jul med og ændret Tiden

til Kl. 10, og skulde derfor angaaende dette Spørgsmaal henholde sig til sine tidligere Udtalelser. Hvad Andragendets andet Punkt angik kunde han være tilbøjelig til paa en vis Maade at imødekomme Andragerne, naar Arbejdsgiverne, inden de antog et Barn i Tjeneste, vilde forvisse sig om Barnets Alder efter et af Skolen udstedt Arbejdskort. Arbejdsgiverne vilde saa blive sparet for Udgiften til Lægeattesten, og Arbejdskortet, der skulde udstedes af Skolen paa Opfordring af Barnets Forældre, kunde som Kontrol træde i Stedet for Lægeattesten. Ved en saadan Ordning vilde man tillige imødekomme Forældrenes Ret til at vaage over Børnene. Hvis andet Punkt skulde nærmere overvejes, vilde han henstille, at det blev henvist til det gamle Udvalg.

M o u s t e n ansaa det for ørkesløst at diskutere Andragendets første Punkt og fandt det rigtigst at henvise det andet Punkt til det gamle Udvalg.

M i k a e l J o h a n s e n skulde ligesom sidst anbefale Andragendet, som syntes vel begrundet. Hvis der søgtes om at lade Børnene arbejde hver Aften til Kl. 10, skulde han være den første til at stemme imod, men da det kun drejede sig om en enkelt Dag af Ugen, oven i Købet Dagen før en Helligdag, kunde han ikke se, at Børnene kunde tage nogen Skade. Det var afgjort, at Spørgsmaalet spillede en vigtig Rolle for de handlende, som maatte rette sig efter Publikum. Da Drengene ikke altid var særlig stabile, men ofte skiftede Plads, var det baade uheldigt og urimeligt, at Arbejdsgiverne, hver Gang de antog en Bydreng, skulde ofre 4 Kr. til en Lægeattest. Den bedste Maade at ordne dette Spørgsmaal paa var, at hver Dreng var i Besiddelse af en Lægeattest,

som jo forøvrigt kunde fornyes hvert Aar, til Brug naar han søgte Plads. Han kunde anbefale, at hele Andragendet blev henvist til Udvalgets Overvejelse.

Müller hævdede bestemt, at en Arbejdsdag paa omved 13 Timer var skadelig for et Barn, selv om det kun drejede sig om en enkelt Dag om Ugen, og at en saa lang Arbejdstid ikke var tilladt i noget Land, hvor Børnebeskyttelse fandt Sted. Den tyske Børnelov tillod kun en Arbejdstid paa 3 Timer om Dagen ud over Undervisningstiden og forbød at anvende Børn i Tiden mellem 8 Aften og 8 Morgen samt forud for Undervisningstiden. Han havde i mange Aar mærket, hvorledes Erhvervsarbejdet sløvede Børnene. De handlende havde selv forvænt Kunderne, som skulde opdrages til ikke at ulejlige Købmanden med at sende enhver Bagatel. Forøvrigt overholdt mange af de handlende aldeles ikke Vedtægten, hvad han havde Beviser paa, og der kunde nævnes mange Eksempler paa, at Bydrenge var i deres Plads til 10 Lørdag Aften, en enkelt Dreng, han kendte, var endog hver eneste Dag paa Plads til 10¹/₂ eller 11 om Aftenen. De nu af Ministeriet til Skolerne udsendte Skemaer vilde sikkert give Anledning til et Lovforslag, der mindst gik i samme Retning som Vedtægten.

Samuelson kunde ligesom sidst ikke se nogen Anledning til at imødekomme Andragendet. De handlende kunde anmode Kunderne om at bestille Varerne inden Kl. 7 om Aftenen, og Lægeattesten kunde ikke gælde ret længe. Den Ordning, Hr. Müller pegede paa angaaende Lægeattesten, syntes at være den bedste. Han havde intet imod, at denne Del af Andragendet henvistes til Udval-

get, men maatte bestemt advare imod at tillade en længere Arbejdstid.

Sabroe fandt, at Andragendet var et uhyggeligt Dokument, der vidnede om en sørgelig Mangel paa Humanitet og Kultur og om, hvor langt Andragerne stod tilbage, naar de turde vove at komme til Borgernes Repræsentanter med Andragende om Tilladelse til at udbytte Børn endnu mere end voksne Mennesker. Selv om Vedtægten blev overholdt, havde Børnene fuldt op af Arbejde, da de skulde have Tid til at lære deres Lektier. Naar det blev gjort gældende, at Dagen efter den lange Arbejdsdag var Helligdag, som Børnene kunde sove ud i, viste dette, at de, der udtalte sig saaledes, ikke kendte Fattigfolks Kaar. Børnenes Udbytning førte Sløvhed med sig. Netop i den sidste Tid havde man et godt Eksempel paa, hvad Udbytningen førte til, idet en Bydreng, der slæbte tidlig og silde, løb sin Vej og betlede sig frem gennem Landet; Hundreder havde Kaar som denne Dreng. De Grunde, der nu anførtes for en forlænget Arbejdstid, var de samme, som de engelske Arbejdsgivere førte frem for over 100 Aar siden. De velhavende Folks Børn kunde selv bestille noget; Middelstandens 16—17 Aars Piger kunde nok selv hente Varerne hos Købmanden, Arbejdernes Børn skulde i alt Fald fries fra Udbytningen.

Nørgaard syntes, Hr. Sabroe var lovlig haard, men kunde dog konkludere omtrent med det samme som Hr. Sabroe. Skønt det, der forlangtes, egentlig kun var en Overgang, syntes han dog efter **hele** Sagens Forløb, at Andragerne skulde have afholdt sig fra atter at bringe Spørgsmaalet frem. Han kunde godt gaa med til at henvise den anden Del af Andragendet til Behandling af

Udvalget, men den første Del kunde han ikke stemme for. De, der talte paa Børnenes Vegne, havde i Virkeligheden Ret. Han var glad ved, at der ikke var noget at gøre angaaende Arbejdstidens Forlængelse, for det, der var vedtaget, var ikke andet, end der burde vedtages.

J. C. P e t e r s e n vilde lægge et godt Ord ind for at faa sidste Del af Andragendet henvist til Udvalget. De næringsdrivende tænkte sig sikkert kun den i første Del af Andragendet omtalte Ordning som en Overgang, og han skulde derfor henstille til Udvalget, om det ikke kunde tænkes at danne Overgangen ved at tage de 2 Timer fra om Eftermiddagen og lægge dem til om Aftenen, saaledes at Børnene Lørdag Eftermiddag først Kl. 5 kom til at gaa i Arbejde. Endelig skulde han henstille til enhver ikke tankeløst at opfordre, ja næsten tvinge Købmændene til at lade deres Folk arbejde saa sent, og han haabede, at Bladene i denne Henseende vilde bidrage deres til at skaffe en god Ordning til Veje.

J a k o b J e n s e n var glad ved, at Sagen var kommet til Behandling, uagtet den godt kunde have været afvist i Henhold til Forretningsordenen, for kun derved kunde Publikum bringes til at indse, at Sagen ikke kunde være anderledes. Byraadet vedtog nu den ene Bevilling efter den anden til Skolevæsenet, og i den Henseende skulde der forhaabentlig fortsættes en Tid endnu, men Pengene vilde være kastet bort, hvis Børnene ikke fik Tid til fuldt ud at udnytte Undervisningen. Ganske vist forstod de fleste Forældre nok deres Børns Vel, men der var dog mange, der ikke gjorde dette, og derfor maatte der være en Vedtægt, som værnede om alle Børnene. De Forældre, der havde nogenlunde gode Raad, sørgede for, at

deres Børn lærte deres Lektier, og lod dem saa spille Bold eller lege i den øvrige Tid, og Byraadet skulde mage det saaledes, at de fattige Børn kunde faa det noget lignende. Bypladserne førte ofte til, at Børnene blev uærlige, saa det var at haabe, at de handlende ikke lod deres Bydreng eller Bypiger have med Penge at gøre; men Børnene benyttedes som oftest saaledes, at der maatte Foranstaltninger til. Han kunde godt gaa med til at henvise Spørgsmaalet om Lægeattesterne til Udvalget, ikke alene for at Arbejdsgiverne kunde spare Udgiften, men væsentlig for at faa etableret en skarper Kontrol.

Simonsen var ligeledes glad ved, at Spørgsmaalet var kommet frem til Drøftelse, for saa længe det var saaledes, at en Del kendte Mænd kunde fremsende et saadant Andragende, saa længe var Spørgsmaalet ikke tilstrækkeligt belyst. Hvis det var med velberaad Hu, at Andragendet var indsendt, syntes Forholdene at være uhyggelige; men han vilde hellere tro, at det var enkelte Mænd, der i egoistisk Hensigt pressede paa. Forøvrigt var det ikke let at indse, hvilke Varer Bygnings-snedkere eller Vand- og Gasmestere kunde have at udbringe om Aftenen efter Kl. 8. Det var uforstaaeligt, at voksne Folk med Følelse kunde udsende et saadant Andragende. Ved sidste Behandling af Sagen havde han mest omtalt dens moralske Side, men der fandtes ogsaa en anden. Om Vinteren i forrygende Vejr vilde Telefonerne blive brugt i meget høj Grad for Bestillinger til Købmændene, og Følgen vilde blive, at jo værre Vejret var, jo mere maatte Bydrengene ud. Blot fra den Side set vilde det derfor være uforsvarligt at forlænge Arbejdstiden. Med Vedtægten var man nu naaet et Stykke frem baade med Hensyn

til Arbejdstiden og Lægeattesten, saa man skulde nødig gaa tilbage i nogen Henseende, særlig da det havde været i høj Grad vanskeligt at naa saa langt, som man var. Udbringelsen af Varer var fremgaaet af Konkurrencen, idet Købmændene søgte at erobre hverandres Kunder; men Købmændenes Konkurrence skulde nødig gaa ud over de fattige Børn. Antagelig var Lægeattesten hjemlet i Lovgivningen, da Ministeriet vel ellers næppe vilde have tilladt Bestemmelsen om den indsat i Vedtægten, men kunde Hensigten med Lægeattesten naas ad anden Vej, skulde han selvfølgelig ikke have noget derimod, skønt han ikke saa nogen Grund til at lette Arbejdsgiverne for den med Attestens Udstedelse forbundne Udgift.

Det vedtoges at besvare Punkt 1 i Andragendet afslaaende, medens Punkt 2 henvistes til det tidligere nedsatte Udvalg.

6. (J. Nr. 140—1908.) Andragende fra »Aarhus Grundejerforening« m. fl. om, at Tillæget til Politivedtægtens § 29 angaaende Anbringelse af **Stænger foran Butiksvinduer** maa bortfalde, eventuelt sættes ud af Kraft, til den ny Bygningsvedtægt bliver gældende.

M i k a e l J o h a n s e n henstillede, at Andragendet blev henvist til Brolægningsudvalget. Mange Steder kunde Stængerne slet ikke anbringes, som Vedtægten fordrede det, og Udarbejdelsen af den ny Bygningsvedtægt syntes at tale for, at Bestemmelsen om Stængerne indtil videre ikke kom til at træde i Kraft. Dersom Byraadet anmodede Politiet om at vente noget med at gennemføre Bestemmelsen, vilde der utvivlsomt blive taget Hensyn dertil.

N ø r g a a r d kunde godt være med til at henvise Andragendet til Brolægningsudvalget, men

var bange for, at den Form, Hr. Mikael Johansen havde foreslaaet, snarere vilde skade end gavne Sagen. Det rigtigste vilde være at henstille til Brolægningsudvalget snarest at fremkomme med Forslag om en Ændring af Bestemmelsen. Vedtægten var jo desuden approberet og kunde altsaa ikke stilles i Bero.

Magnus Nielsen ansaa det for rigtigst, at Udvalget i Forbindelse med Bygningskommissionen søgte at finde en Ordning. Visse Steder var Forholdene saaledes, at det værste kunde befrygtes. Nogle Vinduer var saa store, at selv en let Berøring kunde bevirke, at de gik itu, og derfor maatte direkte Berøring saa vidt muligt forhindres. Bestemmelsen om Stængerne var derfor særlig paa sin Plads, hvor der fandtes Ruder, der gik helt ned i Kælderen; hvor Ruderne var brudt med et Tværstykke lidt over Gadelinien, var Stængerne unødvendige. Angesten for Bestemmelsen var iøvrigt vist noget kunstig, for Politiet havde sikkert fortolket Bestemmelsen saa mildt som muligt.

Mikael Johansen skulde gerne indrømme, at Politiet var gaaet mildt frem, men alene det, at Stængerne ikke alle Steder kunde anbringes, talte dog for, at Bestemmelsen blev ændret. Han fulgte med Glæde Hr. Nørgaards Forslag og anmodede Udvalget om at søge at gøre de Foranstaltninger, det maatte komme med Forslag om, saa billige som muligt for Grundejerne.

Andragendet henvistes til Brolægningsudvalgets Behandling.

7. (J. Nr. 275—1908). Efter indgivet Andragende fra Beboere paa Østboulevarden vedtoges det paa Anbefaling af Udvalget for Byens og Omegnens

Forskønnelse at bortfjerne en Række **Træer** paa **Østboulevarden**.

8. (J. Nr. 170—1908.) Efter Indstilling fra Brolægningsudvalget vedtoges det af Hensyn til Landsudstillingen at **afspærre Strandvejen** fra Elvirasminde til Dalgasavenuen og at anmode Politiet om at træffe de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger.

